

## **Peter Remiš má veľa nápadov na pesničky**

*Člen skupiny Slniečko, autor viacerých knižiek, prekladateľ, bloger, textár, pesničkár, učiteľ. Stretli sme sa na začiatku školského roka, keď aj v jazykovej škole, ktorú vedie, je veľa práce. Napriek tomu nám porozprával o svojich záujmoch i o tom, čo pripravuje.*

### **Ako ste trávili leto?**

Ja som leto trávil rehabilitáciou. Koncom zimy som ochorel, mal som autoimúnne ochorenie, takže som sa musel trochu dávať dokopy.

### **Takže ste nemali ani možnosť zúčastňovať sa nejakých kultúrnych aktivít?**

To veru nie, keďže som maródoval. Jedine počas stanovených vychádzok sa mi pošťastilo ísť na dva popoludňajšie koncerty do ŽiWellu.

### **Ale iste ste mali viac možností venovať sa knihám.**

Pripravil som si na tento rozhovor pár knižiek, ktoré som čítal v poslednej dobe. Každá z nich má svoj osobitný príbeh. V rámci rekonvalescencie som začal veľa behávať, vlastne som sa už pred rokmi vrátil k rekreačnému behaniu. Keď som ešte netušil, že pôjdem do nemocnice, som si s jedným kamarátom vymenil knižku Chi Running od amerického autora Dannyho Dreyera. Ten kamarát mi povedal, že knižka ho nakopla a ukázala mu ďalší rozmer v behaní. Bohužiaľ, ja som ju začal čítať až v nemocnici a musím sa priznať, že akosi ma nenakopla. Vlastne musím s farbou von: zatiaľ som ju ani nedočítal. Asi potrebujem, aby mi ten kamarát vysvetlil, čo presne ho v tej knihe nakoplo. Doteraz som veril tomu, že sa beží tak, že si dáš len tenisky a ideš. Nepotreboval som kvôli tomu čítať takéto hrubé knihy.

### **A aké sú tie ďalšie knihy?**

Ďalšiu knihu mi poslala moja bývalá kolegyňa z tlačovej agentúry, ktorá žije už roky v írskom Galway. Sme v kontakte, občas si píšeme, bol som ju aj pozrieť a vždy, keď sa raz za čas sťahuje, mi pošle plnú škatuľu kníh a DVD. V poslednej zásielke bola aj kniha Dušana Duška Holá veta o láske. Tú som si hneď zhrabol pre seba. Sú tam tri poviedky. Skvelé prázdninové čítanie, Dušek sa proste dobre číta. Nebol tam nejaký silný príbeh, ale má to parádnu atmosféru. Skvelá práca s jazykom a dobre som si to užil.

### **Takže táto knižka išla zo Slovenska do Írska a po rokoch späť na Slovensko k vám, aby vám spríjemnila leto?**

Presne tak. Treťou knižkou je medzinárodný bestseller Utorky s Morriem. Autorom je Mitch Albom, americký športový novinár a spisovateľ. Toto bol jeho prvý veľký bestseller a opisuje v ňom rozhovory so svojím profesorom umierajúcim na amyotrofickú laterálnu sklerózu. Zrejme mal niekto v úmysle ma prevychovať nejakým spôsobom, tak mi tú knižku tajne daroval. Jedna z mojich kolegyň mi povedala, keď som mal krízové obdobie, aby som si túto knižku prečítal a ja som ju vzápätí „náhodne“ našiel doma pod kopou iných kníh. Netuším,

kto mi ju daroval, ja by som si ju asi nekúpil. Je to pekné čítanie, ale čakal som väčšiu hĺbku. Jedno z posolstiev knihy sa dá zhrnúť do vety, ktorú by som parafrázoval asi tak, že človek môže nájsť šťastie len v tom, ak sa o niekoho bude s láskou starať. Len sa mi to zdalo trochu málo na 150 strán textu. Ale inak pekná knižočka.

### ***A čo vaša literárna tvorba?***

Dobrá otázka! Nepísal som blogy, v minulom roku som dopisoval texty na našu novú platňu, povedal som si, že sa sústredím na naše posledné cédečko, potom som si dal pol roka pauzu, potom som ochorel, a to ma trochu zabrzdilo. Ale niektorí moji priatelia vedia, že vlni na jeseň som začal na Malte písať knihu. Zosmolil som asi 150 strán, ale nechcem, aby to bola druhá Biblia. Tak do 200 strán mi bude stačiť. Bude najmä o živote starnúceho muzikanta. Len sa neviem teraz rozhodnúť, či to má byť dráma, alebo komédia (smiech). Môj naturel mi hovorí, že to musí byť tragikomédia... Kniha mala vyvrcholiť opisom môjho pobytu v nemocnici, čo som tam zažil, v čom ma to zmenilo. Ale nedávno som sa dozvedel, že Guillain-Barrého syndróm, ktorý som prekonal, mal aj spisovateľ Joseph Heller (Hlava XXII). O svojej chorobe napísal knižku No Laughing Matter (voľne „Nič na zasmiatie“). Takže neviem, či by som ho náhodou v niečom neopakoval. Takže zhrniem to: poslednú knižku vidím na komédiu, lebo drám máme každý v živote dosť.

### ***A urobili ste niečo na hudobnom poli?***

Áno. Popri knižke som napísal jednu pesničku. To je tiež zaujímavý príbeh. Prvý verš „Tak už mám smrť na jazyku“ mi napadol týždeň pred nástupom do nemocnice. Všetko ostatné som dopísal až po návrate. Musel som sa najskôr ale znova naučiť hrať na gitaru, takže ten pobyt v nemocnici mi dal ozaj veľa inšpiratívneho materiálu.

### ***Máte za sebou viacero pekných príkladom spolupráce s Mestskou knižnicou v Piešťanoch. Plánujete niečo do budúcnosti?***

Vlni bol rok dosť bohatý na takéto aktivity aj tým, že bol Rok Ľudovíta Štúra. Takže v tejto súvislosti sme robili nejaké akcie v Piešťanoch, aj v Bratislave, na podujatí, ktoré organizovala Lucka Satinská, dcéra Júliusa Satinského. To bol rok, do ktorého som sa hodil s mojím nárečím. Štúr sa snažil o niečo iné, ja s mojím nárečím idem akoby v protismere. Aktuálny rok už pomaly končí, budem sa snažiť najskôr „doklepať“ ten rukopis a potom sa uvidí, čo bude ďalej. Myslím, že mám aj veľa nápadov na pesničky. Len by som sa mal na pár dní odtrhnúť z kancelárie niekam do divočiny, kde sa lepšie tvorí.

### ***V ostatnom čase vás vídať aj na rôznych bežeckých aktivitách. Odkedy sa venujete behaniu?***

Ja behám od maturity, ale pred osemnástimi rokmi mi lekár odporučil kvôli kĺbom behanie prerušiť. Kúpil som si bicykel. Ale keďže bývam v dome na piatom poschodí bez výťahu, nechcelo sa mi stále znášať a vynášať bicykel hore-dolu, tak som sa vrátil k behaniu. A kĺby zatiaľ poslúchajú. Keďže som už dosť starý, trafil som sa náhodou do ďalšej vlny, keď je

behánie „in“. Lebo ono bolo „in“ v 70., aj v 90. rokoch, a po ďalších 20 rokoch je zase „in“ a ja stále robím len to isté, čo ma vždy bavilo. Ale behám zrejme dosť pomaly, asi preto som vydržal až doteraz.

***A na záver otázka, ktorú kladieme každému z našich respondentov: Kam by ste zaviedli svojich hostí, čo by ste im ukázali?***

Hovoriť o tom, čo je v Piešťanoch, to asi každý vie. Vďaka behu som objavil mnoho pekných vecí, oblastí, miest, ale od môjho hosta nemôžem automaticky čakať, že pôjde behať so mnou. Veľmi rád mám aj okolie Piešťan, napríklad Myjavské či Staroturanské kopanice. Z Piešťan sa na bicykloch dá prejsť do úžasnej Čachtickej doliny, kde sa dá toho veľa vidieť. Keby som niekoho pozval na opekačku, tak určite ideme tam. A potom by som ich zobral kúsok odtiaľ do Haluzíc. Je to malá obec pri Bošáci, veľmi zaujímavá a pekná. Toto miesto som objavil len pred pár rokmi. Objavíte historický kostolík s krásnym výhľadom na Považskú kotlinu a potom ešte prírodný útvar Haluzická tiesňava, ktorá vznikla erozívnou činnosťou Haluzického potoka. Je to iba kúsok od Piešťan, ale zaujímavé a vhodné aj pre rodinné výlety.

***Ďakujeme za typ. Tešíme sa na novú knihu a nové hudobné zážitky. Ale predovšetkým prajeme pevné zdravie!***

***Piešťany 8. 9. 2016***